

Thơ Tôi Hay Lời Than

Rừng ơi ới là rừng!
Không rưng rưng không đước!
Nước ới bao nhiêu nước
Nước mắt của rừng tuôn!

Người ta lên thượng nguồn
Phá hết rừng, nông nổi!
Bao nhiêu người bơi lội
trong nước mắt phải không?

Ai ai cũng đau lòng
Một số người bình thản
Ai ai cũng ngao ngán
Một số người dửng dưng!

Rừng ơi ới là rừng

Đập thủy điện cung ứng
Điện cho ai sử dụng
Mà có thấy gì đâu?

Dự án ở rừng sâu
Dân không thể giám sát
Gỗ rừng cưa bằng mặt
Chất lên xe chở đi...

Rừng cứ bay phi phi
Nước cứ tuôn thành lũ
"Ai chết sống mặc chứ
Ai biểu sinh làm dân?"

Ôi rừng ới rưng rưng
Hàng hàng xe lớp lớp

Và nước nước nước nước
xếp hàng chạy sau xe!

Phải chi gỗ kết bè
chở hàng đi cứu nạn
thì Việt Nam đã sáng
sáng cái tình Việt Nam!

*Thơ tôi hay lời than?
Ai cầm lên lau mắt
Ai tạt cho lửa tắt
cho thơ tôi nguội giùm...*

Trần Văn Lệ